

Verstomd

Ik diende God, ik nam Zijn Woord in acht.
Zolang de zon mij warm hield, kon ik zingen.
Ik bracht Hem dank voor al Zijn zegeningen.
Vervolgens viel verpletterend de nacht.

Hoe kon het toch? Vanwaar de vele dingen
die anders liepen dan ik had verwacht?
Was God dan niet zoals ik altijd dacht?
De zware vragen kon ik niet verdringen.

Ik had mijn theorieën over U.
Ik zei hoe U zou moeten zijn – maar nu
hoor ik Uw stem, zie ik Uw heiligheid.

Van mijn verwarde woorden heb ik spijt.
God, ik besef dat niemand U doorgrondt.
Ik ben verstomd, mijn hand ligt op de mond.

Job 42

Onderweg

Ik ben vertrokken uit de stad
waar ik mijn thuis, mijn wortels had
en aardse zekerheid bezat.

Nu leef ik in een broze tent,
een woning zonder fundament;
geen mens die mijn verlangens kent.

Ik weet van heimwee en gemis –
en wat mijn eindbestemming is?
Vaak tast ik nog in duisternis.

Maar ik trek vol vertrouwen voort:
ik heb de stem van God gehoord
en koester Zijn beloftewoord.

Genesis 12